گزارش «ایران» از سخنرانی سروش دباغ در دانشگاه شهید بهشتی

«معنای زندگی» از امور رازآلود هستی است

سه مؤلفه زندگی معنادار از نظر ویتگنشتاین

فلسفه تحلیلی

حمیدرضا حبیبی
گروه اندیشه

مرکز علم و الهیات پژوهشکده مطالعات بنیادین علم و فناوری دانشگاه شهید بهشتی، شنبه ۲۴ مرداد ماه میزبان نشستی باعنوان «مرزبان زبان و جهان: نسبت زبان، معنا و زندگی در فلسفه ویتگنشتاین متقدم و متأخر» بود که دکتر سروش دباغ، دکترای فلسفه تحلیلی از دانشگاه واریک انگلستان، به‌صورت برخط سخنران این نشست بود. دباغ در این جلسه، بحث خود را عمدتاً بر ویتگنشتاین متقدم و بویژه «رساله منطقی ـ فلسفی» او متمرکز کرد و توضیح داد که چگونه مسأله «معنا» در فلسفه ویتگنشتاین از یک سو به نظریه معناداری و نسبت زبان و جهان مربوط می‌شود و از سوی دیگر، در سطحی متفاوت، به مسأله «معنای زندگی» و تجربه اگزیستانسیل انسان راه می‌برد.

نقطه عزیمت بحث سروش دباغ، مقدمه «رساله منطقی ـ فلسفی» ویتگنشتاین بود؛ متنی کوتاه که به تعبیر او «لبّ‌لباب پروژه فلسفی ویتگنشتاین» را در خود جای داده است. ویتگنشتاین در این مقدمه می‌نویسد: «آنچه اساساً می‌توان گفت، می‌توان به روشنی گفت؛ و از آنچه نمی‌توان درباره‌اش سخن گفت، باید گذشت.» به روایت دباغ، این عبارت نشان‌دهنده پروژه اصلی ویتگنشتاین متقدم است: جایی که او مرزهای اندیشه، مهم‌تر از آن، مرزهای بیان اندیشه را تبیین می‌کند. در نظریه تصویری معنا، گزاره زمانی معنادار است که بتواند یک وضعیت امور ممکن را در جهان تصویر کند. برای مثال، گزاره «کتاب روی میز است» به وضعیتی ممکن در جهان اشاره دارد؛ می‌توان تصور کرد که کتاب روی میز باشد یا نباشد و برهمین اساس گزاره صادق یا کاذب شود. از این منظر، صدق و کذب فرع بر معناداری‌اند. بنابراین، هر جمله درست‌ساخت از نظر دستوری الزاماً معنادار نیست؛ ممکن است جمله‌ای از لحاظ نحوی صحیح باشد، اما نتواند هیچ وضعیت امور ممکنی را تصویر کند.

دباغ این تحول را یکی از نقاط عطف فلسفه زبان دانست: ویتگنشتاین نه فقط درباره حدود اندیشه، بلکه درباره حدود «بیان اندیشه» پرسش می‌کند. به این معنا، فلسفه رساله ویتگنشتاین نوعی «مرزبانی زبان» است.

امور رازآلودی که نمی‌توان از آنها سخن گفت

به تعبیر دباغ، اخلاق، زیبایی‌شناسی، عرفان و برخی مسائل فلسفی را نمی‌توان به همان معنایی که گزاره‌های علوم تجربی وضعیت‌های امور ممکن را تصویر می‌کنند، صورت‌بندی کرد. این امر ما را به تمایز مهم ویتگنشتاین میان «گفتنی» و «نشان‌دادنی» می‌رساند. برای نمونه، گزاره «تنبیه کودکان بد است» را نمی‌توان به رابطه‌ای میان اشیای جهان فروکاست و «بد بودن» را همچون رابطه میان کتاب و میز در فضای منطقی تصویر کرد. ارزش اخلاقی، جزئی از تمامیت امور واقع نیست. بنابراین، این قبیل گزاره‌ها از سنخ گزاره‌های مصور و معنادار به معنای دقیق نظریه تصویری معنا نیستند. اما نتیجه این نیست که اخلاق یا معنای زندگی بی‌اهمیت‌اند. برعکس، آنها از جنس اموری‌اند که «خود را نشان می‌دهند»، نه اینکه بتوان آنها را به‌تمامی «گفت». از همین جا دباغ به مسأله «معنای زندگی» رسید.

> پرسش‌هایی مانند معنای نهایی هستی، الزاماً پاسخ نظری و فیصله‌بخش ندارند. بنابراین، به جای تلاش برای حل نهایی معمای هستی، باید خود زندگی را جدی گرفت و آن را زیست. ویتگنشتاین می‌گوید چیزهایی وجود دارند که نمی‌توان آنها را در قالب کلمات درآورد؛ آنها خود را می‌نمایانند و جزو امور «رازآلود» هستی هستند

معنای زندگی؛ مسأله یا راز؟

ویتگنشتاین در بخش‌های پایانی رساله‌اش می‌نویسد که حتی اگر به همه پرسش‌های ممکن پاسخ داده شود، «مسائل زندگی کاملاً دست‌نخورده باقی می‌ماند». سپس می‌گوید راه‌حل مسأله زندگی را می‌توان در محو شدن این مسأله دید و می‌پرسد آیا همین امر دلیل آن نیست که کسانی که پس از شکی طولانی، معنای زندگی برایشان آشکار شده، نتوانسته‌اند بگویند این معنا چیست.

دباغ در این بخش، بر تعبیر «آشکار شدن» تأکید کرد. معنای زندگی برای انسان ممکن است «آشکار شود، اما گفته نشود». در فقره دیگری از «رساله» نیز ویتگنشتاین می‌گوید چیزهایی وجود دارند که نمی‌توان آنها را در قالب کلمات درآورد؛ آنها خود را می‌نمایانند و «امر رازآلود» را تشکیل می‌دهند.

برای توضیح این مسأله، دباغ از تمایز گابریل مارسل میان «مسأله» و «راز» استفاده کرد. مسأله، هرقدر هم دشوار، اصولاً حل‌شدنی است؛ اما راز چیزی نیست که انسان بتواند از بیرون در برابر آن بایستد و آن را حل کند. انسان خود درون راز قرار دارد. براین اساس، معنای زندگی را نمی‌توان مسأله‌ای دانست که پاسخ نهایی و نظری داشته باشد؛ معنای زندگی در زیست‌جهان انسان به «راز» نزدیک‌تر است تا «مسأله». دباغ در اینجا میان ویتگنشتاین و سهراب سپهری نیز پیوند برقرار کرد و شعر سهراب را یادآور این تلقی دانست: «کار ما نیست شناسایی راز گل سرخ/ کار ما شاید این است/ که در افسون گل سرخ شناور باشیم.»

سه مؤلفه زندگی معنادار

دباغ در ادامه، بر اساس مباحث پایانی رساله ویتگنشتاین، سه مؤلفه را برای معنای زندگی برجسته کرد:

نخست، «زندگی در حال»؛ ویتگنشتاین در رساله خود میان ابدیت و زمان نامحدود تمایز می‌گذارد و می‌گوید اگر ابدیت را بی‌زمانی بدانیم، زندگی ابدی متعلق به کسانی است که در حال زندگی می‌کنند. از این منظر، زندگی ابدی الزاماً به معنای امتداد زمانی زندگی پس از مرگ نیست، بلکه می‌تواند نحوه‌ای از زیستن در اکنون باشد؛ زیستنی فارغ از وابستگی به ترس از آینده و اضطراب مرگ.

دوم، «زندگی درونی»؛ یعنی رهایی نسبی از وابستگی بنیادین به جهان بیرون و توانایی زیستن از سرچشمه‌ای درونی. دباغ برای توضیح این مؤلفه به نظریه آبراهام مازلو اشاره کرد که فرد پس از عبور از نیازهای اولیه و رسیدن به مرحله خودشکوفایی، امکان تجربه عمیق‌تری از زندگی درونی پیدا می‌کند؛ غرقگی در هنر، نوشتن، باغبانی یا هر فعالیت خلاقانه دیگری می‌تواند از مظاهر این وضعیت باشد.

سوم، «زندگی بی‌پرسش»؛ این تعبیر به معنای بی‌اعتنایی به پرسش‌های فلسفی نیست، بلکه ناظر به این دریافت است که پرسش‌هایی مانند معنای نهایی هستی، الزاماً پاسخ نظری و فیصله‌بخش ندارند. بنابراین، به جای تلاش برای حل نهایی معمای هستی، باید خود زندگی را جدی گرفت و آن را زیست.

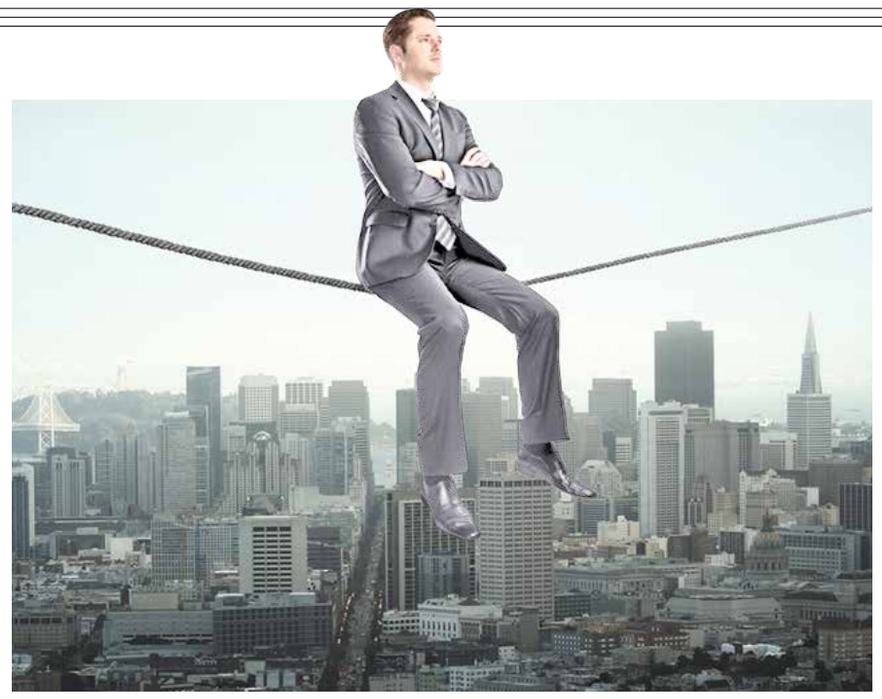

زندگی؛ امری برای زیستن نه سخن گفتن

برش

شاید بتوان حاصل خوانش دباغ از ویتگنشتاین متقدم را در یک جمله خلاصه کرد: «معنای زندگی بیش از آنکه چیزی برای گفتن باشد، چیزی برای زیستن است.» معنای زندگی نه یک گزاره نهایی درباره جهان، بلکه نحوه‌ای از بودن در جهان است؛ در اکنون زیستن، از وابستگی افراطی به بیرون رستن و پذیرفتن اینکه برخی از بنیادی‌ترین امور زندگی را نمی‌توان به مسأله‌ای تبدیل کرد که برایش پاسخ نهایی بیابیم.

مقولاتی از مقالات شمس [فرهنگ اشافی]

تارهای موی سپید

موهایم حسابی بلند شده است. زمان رجوع ماهی یک‌بار بشود چهل روز، کلافه می‌شوم، آن‌هم در این فصل گرما. از آینه به جناب سلمانی نگاه می‌کنم، با سرعت قیچی می‌زند در عین حال چشمش هم به تلویزیون است که در حال پخش یک سریال خارجی است؛ گاهی هم با مشتریان گپ و گفت کوتاهی انجام می‌دهد. شمس می‌گوید: «یکی مزینی را گفت که تارهای موی سپید از محاسنم برچین. مزین نظر کرد، موی سپید بسیار دید. ریشش ببرید به یک‌بار به مقراض و به دست او داد. گفت که تو بگزین که من کار دارم.»

شرح ماجرا چیست؟ شخصی پیش آرایشگری رفته است و چون قصد تجدید فراش دارد، از جناب آرایشگر می‌خواهد ریش‌های سپیدش را از سیاه جدا کند.

آرایشگرها معمولاً برای انجام خدمات اضافه پول‌های ویژه می‌گیرند. امروزه همه می‌دانند که خدمات طراحی مدل مو، ترمیم موهای کم‌پشت و گریم داماد هزینه‌ای چندین برابر اصلاح معمولی دارد و حتماً این داماد اشاره شده، بدون پرداخت هزینه اضافه انتظار خدماتی داشت که سه برابر زمان عادی، وقت باید برای آن صرف شود و اصلاً با نرخ مصوب قابل پرداخت نیست. خلاصه اینکه جناب مستطاب اصلاح‌گر، همه را از بیخ و بن برید و در مقابلش ریخت و گفت خودت زحمت جدایی موهای سپید و سیاه را بکش که من خیلی کار دارم.

حال، این حکایت برای امروز ما چه دارد؟ کارهایی که برای آن، زمان زیادی صرف می‌شود و چیزی هم دست ما را نمی‌گیرد کدام‌اند؟! بسیاری از آموخته‌های ما از این نوع نیستند؟! از نوع «علم غیرنافع.» دانستن چیزهایی که به ما مربوط نیستند و ممکن است زمان زیادی هم برای فراگرفتن آنها نیاز باشد، اما مطلقاً به سلوک ما ربطی ندارند.

شعر مولانا را ذکر کنم که در ادامه ماجرای مزین، به حکایت مهم دیگری هم وصل شده است: [آن یکی مرد دو موآمد شتاب/ پیش یک آیینه‌دار مستطاب/ گفت از ریشم سپیدی کن جدا/ که عروس نو گزیدم ای فتی/ ریش او ببرید و کل پیشش نهاد/ گفت تو بگزین مرا کاری فتاد/ این سؤال و آن جوابست آن گزین/ که سر اینها ندارد درد دین/ آن یکی زد سیلی‌ای مر زید را/ حمله کرد او هم برای کید را/ گفت سیلی‌زن سؤالت می‌کنم/ پس جوابم گوی وانگه می‌زنم/ بر قفای تو زدم آمد طراق/ یک سؤالی دارم اینجا در وفاق/ این طراق از دست من بودست یا/ از قفاگاه تو ای فخر کیا/ گفت از درد، این فراغت نیستم/ که درین فکر و تفکر بیستم/ تو که بی‌دردی همی اندیش این/ نیست صاحب‌درد را این فکر هین]

ایران‌زمین

تداوم خشکسالی، سفره‌های آب‌های زیرزمینی را خالی کرده است

سمنان تشنه‌تر از همیشه

شرح عکس: نظام سنتی تقسیم آب در منطقه آب‌پخش سمنان بیش از یکهزار سال قدمت دارد

گزارش

گروه ایران زمین

بحران آب در استان سمنان دیگر صرفاً به کمبود بارندگی یا افت سطح چاه‌ها محدود نمی‌شود؛ اکنون نشانه‌های فرسایش خاموش سرزمین نیز آشکار شده است. از یک سو مرکز استان با کسری ۳۵۰ لیتر بر ثانیه آب شرب روبه‌رو است و از سوی دیگر افت بی‌سابقه سفره‌های زیرزمینی، فرونشست زمین، شناسایی ده‌ها چاه غیرمجاز و هشدار درباره «مرگ آبخوان‌ها»، تصویری نگران‌کننده از آینده یکی از خشک‌ترین استان‌های کشور ترسیم می‌کند.

استان سمنان سال‌هاست با خشکسالی دست و پنجه نرم می‌کند، اما آنچه امروز مسئولان از آن سخن می‌گویند، دیگر یک هشدار معمولی نیست؛ بلکه توصیف شرایطی است که می‌تواند آینده توسعه، کشاورزی، صنعت و حتی سکونت در بخش‌هایی از این استان را تحت تأثیر قرار دهد.

نخستین نشانه این بحران را می‌توان در مرکز استان مشاهده کرد؛ جایی که به گفته فرماندار سمنان، نیاز آبی شهرستان حدود یک هزار و ۱۰۰ لیتر بر ثانیه است، اما میزان تولید و تأمین آب تنها به ۷۵۰ لیتر بر ثانیه می‌رسد؛ به بیان دیگر، سمنان با کسری ۳۵۰ لیتر بر ثانیه آب مواجه است.

هرچند تاکنون با مدیریت فشار شبکه، جابه‌جایی منابع و اقدامات مقطعی از قطعی گسترده آب جلوگیری شده است، اما مسئولان نیز اذعان دارند که این راهکارها دائمی نیست. فرماندار سمنان هشدار داده است که اگر برای تأمین منابع جدید یا مدیریت اصولی مصرف آب چاره‌اندیشی نشود، این شهرستان در سال‌های آینده با بحران جدی آب روبه‌رو خواهد شد.

این سخنان نشان می‌دهد مدیریت بحران فعلاً توانسته زمان بخرد، اما نتوانسته ریشه‌های بحران را درمان کند.

شش سال خشکسالی

در مقیاس استانی نیز وضعیت چندان امیدوارکننده نیست. مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای سمنان می‌گوید این استان اکنون ششمین سال متوالی خشکسالی را پشت سر می‌گذارد. اگرچه میزان بارش‌ها نسبت به سال گذشته اندکی افزایش یافته، اما همچنان فاصله قابل توجهی با میانگین بلندمدت وجود دارد و در برخی مناطق پرجمعیت مانند سمنان، دامغان و گرمسار حتی بارندگی از سال گذشته نیز کمتر بوده است.

تداوم خشکسالی، منابع آب‌های سطحی را بشدت محدود کرده و وابستگی استان به سفره‌های زیرزمینی را افزایش داده است.

بیش از ۷۵ درصد آب مورد نیاز استان از منابع زیرزمینی تأمین می‌شود؛ منابعی که طی صدها و حتی هزاران سال شکل گرفته‌اند. مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای هشدار می‌دهد برداشت از این ذخایر در حقیقت مصرف سرمایه نسل‌های آینده است، زیرا برخلاف آب‌های سطحی، احیای آبخوان‌ها فرآیندی بسیار زمان‌بر و گاه غیرممکن است.

در همین حال، حدود ۸۲ درصد آب مصرفی استان در بخش کشاورزی استفاده می‌شود؛ سهمی که نشان می‌دهد بدون اصلاح الگوی کشت، توسعه روش‌های نوین آبیاری و افزایش بهره‌وری، امکان عبور از بحران بسیار دشوار خواهد بود.

آمارهای منتشرشده از سوی شرکت آب منطقه‌ای، عمق بحران را آشکارتر می‌کند. طی ۳۱ سال گذشته سطح آب‌های زیرزمینی در دشت سمنان بیش از ۲۰ متر کاهش یافته است. این رقم در دامغان حدود ۱۴.۵ متر، در شاهرود ۱۸ متر و در میامی جنوبی نزدیک به ۲۴ متر گزارش شده است.

این افت مداوم فقط به معنای کاهش آبدهی چاه‌ها نیست؛ بلکه کیفیت آب نیز کاهش یافته و هزینه‌های کف‌شکنی، تعمیق چاه‌ها و استخراج آب سال به سال افزایش یافته است.

فرونشست؛ تهدیدی که از زیر پا آغاز می‌شود

اما شاید نگران‌کننده‌ترین بخش بحران آب سمنان، پدیده فرونشست زمین باشد؛ خطری که آرام و بی‌صدا پیش می‌رود اما آثار آن می‌تواند جبران‌ناپذیر باشد.

براساس اعلام شرکت آب منطقه‌ای، دشت‌های سمنان و دامغان در محدوده فرونشست بحرانی و بسیار شدید قرار گرفته‌اند و گرمسار، آرادان و حتی شاهرود نیز از این خطر مصون نیستند. شکاف‌های ایجاد شده در جنوب سمنان و دامغان تنها بخشی از آثار این پدیده است و کارشناسان هشدار می‌دهند که حتی مناطق شهری نیز در برابر آن ایمن نیستند.

به گفته مدیرعامل آب منطقه‌ای، برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی باعث فشرده شدن لایه‌های زمین می‌شود؛ فرآیندی که در نهایت به «مرگ آبخوان‌ها» می‌انجامد. در چنین شرایطی حتی اگر سال‌های پربارش نیز فرا برسد، ظرفیت ذخیره آب در سفره‌های زیرزمینی از بین رفته و امکان احیای آنها وجود نخواهد داشت.

پیامد فرونشست تنها محدود به محیط زیست نیست. خطوط انتقال آب، راه‌آهن، جاده‌ها، فرودگاه، تأسیسات شهری و ساختمان‌ها نیز با خطر آسیب‌های جدی روبه‌رو هستند. جابه‌جایی تدریجی لایه‌های زمین می‌تواند موجب شکست خطوط انتقال آب، ترک‌خوردگی سازه‌ها و افزایش هزینه‌های نگهداری زیرساخت‌های حیاتی شود.

در کنار خشکسالی، برداشت‌های غیرقانونی نیز فشار مضاعفی بر منابع آب وارد کرده است. تنها در سال گذشته حدود ۸۰ حلقه چاه غیرمجاز در استان شناسایی و مسدود شده و از ابتدای امسال نیز ۱۲ حلقه دیگر کشف شده است. نکته قابل تأمل آنکه یکی از این چاه‌ها در زیر کف یک سوله صنعتی حفر شده بود؛ موضوعی که نشان می‌دهد متخلفان برای پنهان کردن این چاه‌ها از روش‌های پیچیده استفاده می‌کنند.

در کنار برخورد با برداشت‌های غیرقانونی، نصب کنتورهای هوشمند نیز در دستور کار قرار گرفته است. اکنون حدود ۸۳ درصد چاه‌های کشاورزی استان و ۸۰ درصد مجموع چاه‌ها به این سامانه مجهز شده‌اند تا میزان برداشت به صورت دقیق کنترل شود. این اقدام می‌تواند زمینه مدیریت علمی‌تر منابع آب را فراهم کند، هرچند کارشناسان معتقدند موفقیت آن وابسته به اجرای دقیق قوانین و همراهی بهره‌برداران خواهد بود.

> به گفته فرماندار سمنان، نیاز آبی شهرستان حدود یک هزار و ۱۰۰ لیتر بر ثانیه است، اما میزان تولید و تأمین آب تنها به ۷۵۰ لیتر بر ثانیه می‌رسد؛ به بیان دیگر، سمنان با کسری ۳۵۰ لیتر بر ثانیه آب مواجه است

برای سومین سال متوالی، مالیات‌دهندگان تصمیم می‌گیرند مالیات‌شان کجا هزینه شود؛

۲۸۲ هزار میلیارد ریال مالیات برای ۲۰۸۵ پروژه ملی و استانی نشان‌دار می‌شود

خبر

شبنم رضوانی

طرح «نشان‌دار کردن مالیات»، در سال ۱۴۰۵ برای سومین سال متوالی اجرا می‌شود و امسال مؤدیان می‌توانند محل هزینه‌کرد مالیات خود را از میان ۲۰۸۵ پروژه زیربنایی انتخاب کنند.

طرح نشان‌دار کردن مالیات امسال برای سومین سال متوالی و با هدف جلب مشارکت مؤدیان در تأمین مالی پروژه‌های زیربنایی و انتخاب محل هزینه‌کرد مالیات اجرا می‌شود. امسال مؤدیان می‌توانند محل هزینه‌کرد مالیات خود را از میان ۲۰۸۵ پروژه زیربنایی انتخاب کنند. در قالب این طرح، ۲۸۲ هزار میلیارد ریال از درآمدهای مالیاتی به تکمیل این پروژه‌ها اختصاص خواهد یافت.

براساس طرح نشان‌دار کردن مالیات، اشخاص حقیقی مشمول مالیات مقطوع موضوع تبصره ماده (۱۰۰) قانون مالیات‌های مستقیم می‌توانند محل هزینه کرد مالیات خود را از میان پروژه‌های اعلامی انتخاب کنند.

براساس آیین‌نامه اجرایی طرح نشان‌دار کردن مالیات، فهرست این پروژه‌ها هرساله توسط سازمان برنامه‌وبودجه کشور تهیه و به سازمان امور مالیاتی ابلاغ می‌شود. سازمان امور مالیاتی نیز موظف است بستر الکترونیکی امن و شفافی را فراهم کند تا مؤدیان مشمول بتوانند سهم مالیات خود را به این طرح‌ها و پروژه‌های انتخابی تخصیص دهند.

فهرست پروژه‌های اعلامی از سوی سازمان برنامه‌وبودجه نشان می‌دهد مؤدیان مشمول امسال می‌توانند محل مصرف مالیات خود را از مجموع ۹۹۷ پروژه ملی و یک‌هزار و ۸۸ پروژه استانی انتخاب کنند.

آموزش در صدر فهرست پروژه‌ها

در میان بخش‌های مختلف، حوزه آموزش‌وپرورش با ۹۱۰ پروژه بیشترین تعداد طرح‌های مشمول نشان‌دار کردن مالیات در سال ۱۴۰۵ را به خود اختصاص داده است. بر این اساس، بیش از ۴۳ درصد از کل پروژه‌های اعلامی به حوزه آموزش‌وپرورش مربوط است. پس از آن حوزه فرهنگ، ورزش و گردشگری با ۲۲۳ پروژه، سلامت و رفاه اجتماعی با ۲۰۵ پروژه و حمل‌ونقل، عمران شهری و روستایی با ۱۹۴ پروژه قرار دارند.

در حوزه آب، کشاورزی و محیط‌زیست نیز ۳۴۶ پروژه، در حوزه دفاعی و امنیتی ۱۱۷ پروژه و در بخش انرژی ۲۶ پروژه در فهرست قرار گرفته‌اند. همچنین پروژه‌هایی در حوزه صنعت، معدن و بازرگانی و فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات نیز مشمول طرح شده‌اند.

گفتنی است در نتیجه اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات در سال ۱۴۰۳ مشارکت ۳۶۳ هزار نفر از صاحبان مشاغل در این طرح منجر به پرداخت ۱۲۰ هزار میلیارد ریال مالیات و تأمین مالی حدود دو هزار پروژه ملی و استانی از جمله احداث یا تکمیل ۲۰۰ بیمارستان، ۳۶۴ مدرسه و ۳۲۰ پروژه توسعه آب‌رسانی شد.

در سال ۱۴۰۴ نیز، ۸۸۱ پروژه ملی و استانی با اعتباری بالغ بر ۱۸۰ هزار میلیارد ریال، به واسطه طرح نشان‌دار کردن مالیات برای انتخاب مؤدیان تعریف شد؛ این پروژه‌ها در حوزه‌های حمل‌ونقل و عمران شهری روستایی، آب‌رسانی، کشاورزی و محیط‌زیست، امور فرهنگی، گردشگری و ورزش، امور عمومی و امنیتی، سلامت و رفاه اجتماعی، آموزش عالی تحقیقات و فن‌آوری، انرژی و آموزش‌وپرورش عمومی بوده است. از بین ۸۸۱ پروژه معرفی‌شده سازمان امور مالیاتی به مؤدیان، ۴۲۹ پروژه یعنی حدود ۴۹ درصد کل پروژه‌ها به حوزه آموزش و پرورش عمومی و مهارتی مربوط بوده که این موضوع نشان‌دهنده اولویت توسعه زیرساخت‌های آموزشی کشور است.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای (شماره ۱۴۰۵/۰۸)

نوبت اول

BNPP
شرکت بهره‌برداری نیروگاه اتمی بوشهر (سهامی خاص)

۱- موضوع: انجام تعمیرات و بهسازی سطح بام ساختمان رستوران نیروگاه اتمی بوشهر
۲- دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت بهره‌برداری نیروگاه اتمی بوشهر
۳- نشانی مناقصه‌گزار: بوشهر - نیروگاه اتمی - ساختمان مدیریت شرکت بهره‌برداری - گروه قراردادها - کدپستی ۷۵۱۸۱۱۴۷۹۱ - تلفن ۴-۳۱۱۱۲۵۵۱-۰۷۷ نمابر ۰۷۷۳۱۱۱۲۸۲۹
۴- مبلغ برآورد اولیه: ۳۹,۴۸۸,۸۲۰,۴۳۴ ریال
۵- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۱,۹۷۴,۴۴۱,۰۲۲ ریال
۶- مدت اعتبار پیشنهادات: حداقل سه ماه
۷- شرکت‌های دارای حداقل رتبه ۵ رشته ابنیه از سازمان برنامه و بودجه کشور می‌توانند تا پایان وقت اداری تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴ به آدرس مناقصه‌گزار مراجعه و با ارائه معرفی‌نامه کتبی، گواهی صلاحیت و فیش واریزی به مبلغ ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به شماره شبا IR ۱۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۰۳۳۰۴۰۱۸۷۸۴ با شناسه پرداخت ۳۶۸۲۹۰۱۶۰۱۰۱۰۳۵۵۶۴۶۹۱۱۱۳۰۲۲۰۰۱ نزد بانک مرکزی به‌نام تمرکز وجوه درآمد شرکت بهره‌برداری نیروگاه اتمی بوشهر، نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام و پس از تکمیل، حداکثر تا ساعت ۹:۳۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ به دستگاه مناقصه‌گزار تحویل نمایند.
۸- زمان و محل بازگشایی پاکت‌ها: پیشنهادهای رسیده در تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ ساعت ۱۰:۰۰ در محل سالن کنفرانس ساختمان مدیریت نیروگاه اتمی بوشهر بازگشایی خواهد شد.
۹- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه درج گردیده است.
تذکر: هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

گروه قراردادها شرکت بهره‌برداری نیروگاه اتمی بوشهر